

altres, quina mena de llibertat és la que ells volen per a la nostra terra? ¿Es que pot parlar-se de llibertat, quan es pensa que s'ha de romandre sotmés a una rassa inferior a la nostra? ¿Es que hi ha diferents classes de llibertat?

Nó, la llibertat és una, o s'és llibertat o s'és esclau. Llibertat, vol dir, independència, sobirania, dret a ésser i governar-se un poble per sí sol. Tot el que es digni i es demani en demanar llibertat, no és veritat que es vulgui, sinó s'abrassa el concepte de la paraula, amb tota sa intensitat. De llibertat pels pobles i pels individus, no n'hi ha més que una sola. Llibertat és el dret a viure com a ciutadans lliures, com a homes dignes, com a components d'un poble que es governi per sí sol. I a governar-se per sí sola, hi té dret Catalunya i no a romandre com a província dépendent d'un govern que mai la mirarà com a cosa seva sinó que sempre la tractarà com a estranya.

“Els pobles són dignes de la llibertat que es guanyen” diem nosaltres, i el poeta digué: “Poble que mereix ésser lliure, sinó li donen s'ho pren” Catalunya es té ben guanyada la seva llibertat, perquè ha sapigut ésser un poble lliure, perquè ha sapigut servir totes les característiques d'un veritable poble. Sinó se'ns dona nostra llibertat, que mai de grat ens donarà l'opressor, ens la tenim de prendre. I com ens la hem de prendre? Pidolant com a pobres mendicants? Nó, ens la hem de prendre com a homes. El gran Maceo digué: “La llibertat se conquista con el filo del machete”. I així hem de fer nosaltres si volem ésser dignes de gaudir de llibertat. No hi ha altre camí; així no vol dir que si el que succeeix al món, avui convulsionat, ens porta una oportunitat, no tinguem d'aprofitar-la. Però hem d'estar preparats, hem de donar la sensació de que som dignes de gaudir de plena llibertat i així sols ho lograrem si ens unim tots els que volem una Catalunya lliure i laborem amb seguretat i fermesa per a obtenir-la. Per així hem d'actuar com a separatistes, deslligats completament de la política espanyola, si és que, com es diu, volem la llibertat de Catalunya, que en aquest cas, es la seva plena independència, perquè independència, no vol

dir sotmissió ni componendes, sinó que vol dir, ben clarament, que podem i volem anar ben sols.

N'hi ha que diuen que s'ha de fer política. Si, hem de fer-la, qué vol dir, sinó, fer política, treballar per l'alliberació d'un poble? Si, hem de fer política, però no política de comunió amb els polítics espanyols, nó política madrilenya. Hem de fer política catalana i per Catalunya. Avui fem tots política per a alliberar-la, depositant, per un temps, les idees que cada ú sustenta per quan haguem reconquerit la llibertat de Catalunya que, aleshores, dintre casa, farem la que convingui a cadascú.

N'hi ha que s'espanten de dir-se separatistes perquè es pensen que així vol dir rompiment amb tots els demés pobles d'Iberia. N'hi ha que pensen que tenim de seguir la política de “conllevància” amb els “hermanos”, sigui perquè els convingui als seus interessos, perquè pensin que en retornar a una República Espanyola, han de tornar a buscar la seva acta de diputat o el seu “puesto” a la menjadora o perquè, febles d'ànima, no tinguin el valor de sentir-se catalans i res més que catalans. A aquests els volem. Hi ha dintre d'Iberia diferents pobles que es troben, com nosaltres, sotmesos a l'esclavatge dels menys capacitats; n'hi han com Baeònia i Galícia, que lluiten també per rompre els grillons que els encadenen. Ells són separatistes també que lluiten per l'obtenció de la seva independència. Al seu costat estem i estarem sempre nosaltres, com estarem al costat de tots els pobles que en el món lluiten, com lluiten molts que en aquests moments sofreixen l'indigna opressió dels déspotas que volen fer-se amos del

Tots el régims autonòmics que Espanya pot concedir un dia a Catalunya, seran sabotejats i obstaculitzats sempre, amb vida precària i sense solidesa legal; així si no ens el tornen a usurpar l'endemà. L'autonomia és un pacte entre comunitats de bona fé i de paraula. L'Estat que ens subjuga, històricament, no té ni una ni altra cosa. Davant d'aquesta realitat, la solució única és la Independència. Visca la República Catalana.

món. Però és precís que totes aquestes nacionalitats que formen Ibèria, reconquistin la seva llibertat. Ajudant-nos uns als altres, la tasca ens ha d'ésser més alleugerida i profitosa i més efectiva. Un dia haurà d'arribar que aquests pobles siguin lliures. Aleshores, governant-se cadascú per sí sol, podrem entnedre'ns i, si convé, podra arribar-se a una Confederació de pobles ibèrics que, enfortint-se els uns als altres, es formi un nucli fort i potent que es faci digne del respecte de tots els pobles del món.

Vol dir doncs que hem de rompre tots els lligams amb el poder detentador de nostra llibertat. Que hem de separar-nos de tot el que es relacioni amb els governs que manin a Espanya, sigui quin sigui el seu caire, ja que els fets ens han demostrat que el dominador, digui's monàrquic, republicà o “failangista”, quan es tracta d'aplanar a Catalunya tots pensen d'una mateixa faiso. Vol dir, doncs, que hem d'ésser separatistes, absolutament separatistes, ja que propugnem per a l'obtenció de l'independència de Catalunya.

Que un cop independitzada Catalunya i les demés nacions d'Ibèria; ja desaparescuda aquesta Espanya de quincalla que rés vol dir, podrem, si volem, nosaltres i les nacionalitats ja redimides d'Ibèria, anar a un pacte que, tractant-nos d'iguals, ens porti a una Confederació que a l'ensem que ens faci de bones relacions amb les Repúbliques veïnes ens enforteixi en la defensa mútua davant dels més forts.

La trajectòria és doncs, separatisme per anar a l'obtenció de l'independència preparat per a una Confederació. Després si convé, el camí és i si així no és possible haurem bastit quan menys la República Catalana que, si nosaltres volem, podrà viure amb dignitat, ella sola.

Acabeu doncs de decidir-vos catalans que romaneu en aquestes terres lliures d'Amèrica i preneu tots una resolució ferma i decisiva que ens porti a la constitució d'aquest front o unió que es fá precís si volem que, a l'apagar-se l'infern que encén l'Europa, poguem presentar-nos a demandar el respecte al dret que té Catalunya a que se la consideri amb plena independència, un Estat lliure i sobirà.